

VISITASFOREDRAG VED BISPEVISITAS I BØNES

21.-22 OG 25. NOVEMBER 2012

Kjære menighet!

Takk for flotte dager her i Bønes. Jeg er imponert over det jeg har fått sett og fått høre om, samarbeidet i staben, planmessig trosopplæring og diakoni, gudstjenestekomiteer og mere til. Det har vært et godt og mangfoldig visitasprogram. Jeg har vært på basar på Gullstøltunet og på spørretime med 7.klassingene på Bønes skole. Jeg har møtt rektorer og lærere til en samtale om samarbeidet mellom skole og kirke og fått frittgående hanesuppe på Langedgården.

Men først og fremst har jeg lært menigheten å kjenne gjennom gode samtaler med staben og med prestene, gjennom møtet om trosopplæring og møtet med menighetsrådet og utvalgene, og på en fin fest med medarbeiderne på torsdag. Det har vært en god hjelp å ha hatt en velskrevet og informativ visitasmelding.

Etter en visitas skal biskopen oppsummere sine inntrykk i et visitasforedrag, og det vil jeg gjøre nå. Foredraget er blitt til i samarbeid med kirkefagsjef Tore Skjæveland og etter samtale med prost Per Barsnes.

Jeg vil starte med å minne om hvem dere er, minne om «den første kjærlighet». For Bønes har en imponerende historie. Dere er den kirken som ble bygd på dugnad. Og det vil jeg dere skal fortsette å være.

Mange av dere var med å bygge kirkebygget for 15 år siden, men alle er med å bygge kirken, bygge menigheten. For hva er en kirke? Det er ikke et bygg, om det er aldri så flott. Kirken er der hvor Guds ord blir forkynt, der hvor mennesker søker sammen inni sin flotte kirke for å motta fra Gud og ære Gud.

GUDSTJENESTE

Derfor skal dere går til kirke. Statistikken viser fine tall, særlig når det skjer noe spesielt, og det gjør det ofte, med mange dåp og stor aktivitet på trosopplæringen. Men på vanlige gudstjenester det knapt femti, og av og til langt færre, og det er ikke så bra. Hvorfor bygde dere kirken hvis det ikke var for å fylle den?

I gudstjenesten kommer vi for å få noe til vårt eget liv, men minst like mye for å gi Gud den ære Gud skal ha. Da blir det viktig å gå til gudstjeneste, uansett hvor stort det opplevde utbytte måtte bli. Jeg tror faktisk utbyttet blir størst hvis vi ikke er så opptatt av hvor stort utbyttet skal være, men går til kirke fordi det er her vi møter Gud og hverandre; og vi vet at vi hører til der.

Her i Bønes er det mange som går av og til. La det bli regelmessig, slik at gudstjeneste blir det normale og ikke det man gjør når man ikke har noe bedre fore. La det bli en vane! Troen trenger gode vaner. Troen må forme oss. Troen må få konsekvenser for vårt liv, komme helt ned i føttene. Da øker vi Guds ære og blir velsignet selv.

I tillegg er kirkegang et tydelig kristent vitnesbyrd for bydelen. Hvis folk ser at mange er på kirkevei, så vises det at troen på Jesus lever på Bønes.

MEDARBEIDERE

Bønes har en flott historie med å engasjere folk i bydelen, og har en stor gruppe av frivillige ulønnede medarbeidere. Og dem tar dere vare på. En gang kom de for å bygge kirken og samle inn penger og ha dugnadsgudstjenester.

I dag, vet dere hvor de kommer nå? Som foreldre til trosopplæringen. Det er den nye dugnadsgenerasjonen. Ta vare på dem. Møt dem. Gi dem et tilbud og involver dem slik dere gjorde da kirkebygget reiste seg for 15 år siden.

Dere som utgjør den «gamle» dugnadsgenerasjonen må ikke glemme å ta inn nye! Involvering betyr å stadig åpne opp for nye og gi dem plass og innflytelse til å bygge kirke.

Dere må skaffe dere oversikt over det korps dere har av frivillige medarbeidere, og så følge dem opp i den grad de trenger det. Her er funksjonen som frivillighetskoordinator helt sentral, og det er viktig at den i staben som får denne oppgaven ikke blir nedlesset av andre oppgaver.

TROSOPPLÆRINGEN

Trosopplæringen er viktig for å bygge Bønes videre, barna trenger kunnskap om Jesus og troen. Trosopplæringen er inne i et godt spor selv om oppmøtet varierer mye, så her gjelder det å stå på. Jeg har lest de ambisiøse planene og snakket med kateketen, menighetspedagogen, prestene, diakonen og flere om dette. Men det trengs også mange ulønnede medarbeidere som kan være med å bygge kirken på den måten. Og tenk for en kontaktflate trosopplæringen gir!

VOKSENKATEKUMENAT

Det er ikke bare barna som trenger en trosopplæring. Det gjør også de voksne. Det er fint å lese i visitasmeldingen at dere har foredragskvelder og kulturtilbud for voksne. Men jeg savner skikkelig undervisning i bibelen, et tilbud til at voksne kristne kan få styrket troen sin, et voksenkatekumenat. Kanskje det kan kombineres med den månedlige tirsdagskonserten? For det er jo i seg selv et glimrende tilbud som deres dyktige jazzkantor har laget.

ÅPENT UNGDOMSTILBUD

Ungdommen trenger også noe. Og her gleder jeg meg over at Ten-Sing i høy grad er oppegående i Bønes menighet! Det opplevde vi ikke minst i gudstjenesten i dag.

Klubben som dere har sammen med Storetveit må selvsagt trekkes fram i dag. Den har en fantastisk historie. Det er flott at en systematisk opplæring gjennom 55 år gir resultater. I år hadde en til og med for mange utdannede ledere. Da spør jeg: Går det an å lage et åpent tilbud som ikke er klubben, og som er enda mindre forpliktende enn Ten-Sing, men som gir en åpen hånd til alle ungdommer? Dere har huset, dere har ledere. Dette synes jeg dere skal forsøke. Da kan Ungdomsåret 2013 være et naturlig startpunkt!

MISJON, DIAKON OG DET GRØNNE

Det vil føre for langt å komme inn på alt det fine her i menigheten, men jeg vil særlig nevne at dere har en misjonsavtale med NMS i Brasil og at dere har en fyldig diakoniplan. Det er bra. Jeg liker spesielt godt at jeg ikke trenger å oppfordre dere om å bli Grønn menighet. For det er dere. Stå på, og minn hverandre om hva dere har lovet å gjøre, bispedømmet trenger mange gode, grønne eksempler til etterfølgelse. Så har dere også en informasjonsplan, og det skal dere ha kreditt for, for det er det ikke så mange menigheter som har.

GIVERTJENESTE

Men skal man stable på beina alt det man har planer om, må man ha muskler, økonomiske muskler. Men antall kirkeoffer til menigheten selv, bør være lavt. Helst bør det ikke ofres til eget arbeid på mer enn halvparten eller aller helst tredjeparten av gudstjenestene. Det er viktig at vi i gudstjenesten ser utover og gir til misjon, nødhjelp og diakonale organisasjoner.

Bønes har en fantastisk historie med innsamling av penger i forbindelse med byggingen av kirke. Jeg har hørt 4 millioner og det i 1997-kroner. Imponerende. I tillegg kom dugnadsinnsats for 6-7 millioner. Det er fantastisk. Dere bad og dere arbeidet. Dere hadde en drøm og satte i gang i tillit til Gud. Dere samlet inn penger og fikk det til.

Det må dere gjøre på nytt, for nå er givertjenesten ikke lenger imponerende: ca. 50.000 kroner. Dere burde vel minst kunne klare en null til? Det er mye som aldri kommer i gang dersom man bare skal vente på penger fra det offentlige, det vet dere jo allerede. Dere vil noe. Da må dere skaffe dere penger. Nå er det ikke kirkebygg som skal bygges men menighet. Her vil jeg gi dere to utfordringer:

Skaff dere en betalingsautomat, det har allerede flere av menighetene i byen gjort.

Skaff dere en spisset givertjeneste slik at folk kan gi til barnearbeid eller til kor eller til diakoni eller noe annet de kan se resultatet av. Dere lærte jo i byggeperioden at folk vil gi til det som de ser vokser. Derfor tror jeg at mange foreldre vil gi til et barnearbeid eller et

ungdomsarbeid som de ser er i vekst og trenger penger. Og i våre dager er det mye lettere med faste trekk i nettbanken, de fleste vil ikke merke det, men arbeidet vil merke det.

TAKK

Til slutt vil jeg si takk for en god visitas. Takk for alle gode opplevelser. Jeg vil takke prestene og menighetsrådsleder og alle de andre, kantor, kateket, trosopplærer, diakon og sikkert flere som har vært med å skrive visitasmeldingen, den er god og innholdsrik og vi har tatt det med oss videre. Takk til staben for god tilrettelegging og særlig for flott musikk og korsang.

Til alle medarbeidere som har sørget for mat og kaffe underveis!

Takk også til prosten som har vært med å tilrettelegge og planlegge denne visitasen og har vært med hele veien og ser til Bønes når biskopen ikke er her.

Jeg vil også si en takk til alle dere som har gjort en stor innsats i disse årene, som kirkehusbyggere og kirkebyggere. Lokalsamfunnet nyter godt av det, menigheten nyter godt av det og Gud får ære. Dere er, kanskje uten å tenke over det, med å virkeliggjøre visjonen til bispedømmet:

SAMAN VIL VI ÆRE DEN TREEINIGE GUD, VED Å: FORKYNNE KRISTUS, BYGGJE KYRKJELYDAR, FREMJE RETTFERD.

Og så fem utfordringer til dere, som oppsummerer denne visitasen:

- Gå til gudstjenesten for deres egen skyld og for Guds skyld
- Ta vare på den nye generasjonen dugnadsfolk i trosopplæringen
- Ta vare på de voksne kristne som trenger et tilbud om opplæring
- Lag et åpent tilbud til ungdom i ungdomsåret 2013
- Bygg ut givertjenesten. Forkynn frem givergleden igjen

Og med disse utfordringene takker jeg for meg og reiser fra Bønes med gode minner og mange flotte inntrykk. Jeg takker for disse dagene og ønsker Guds velsignelse over Bønes menighet og alle som bygger kirken her.

Bjørgvin bispestol, 25. november 2012

Halvor Nordhaug